

opusdei.org

Brev av Opus Deis prelat med anledning av Konklaven

Brev daterat den 10 april 2005
som biskop Javier Echevarría
har skickat till Prelaturens
medlemmar, medarbetare och
vänner samt till medlemmar i
Det heliga Korsets
prästsällskap.

2005-04-15

**Mina kära: må Jesus bevara mina
döttrar och söner!**

Jag känner att jag måste skriva till er igen, en vecka efter mitt förra brev, på grund av de händelser som vi nu upplever dessa dagar, vilka är Guds nådegåvor till sin Kyrka. Precis som de andra herdarna för Guds folk ber jag för att vi alla på djupet tillägnar oss den Katolska kyrkans fantastiska enhet, som nu ses så tydligt i de spontana uttryck av bön och barnskap som har uppstått med anledning av Johannes Paulus II:s död. Jag ber Gud om att det vi upplever dessa dagar inte blir kortvariga intryck utan lämnar ett spår i vår själ, får oss att omvända oss, omvandlas till en iver att tjäna Gud och andra, till förnyade föresatser att generöst uppträda som kristna, till frukter av trogen kärlek.

Johannes Paulus II:s bortgång har blivit en ny katekesundervisning. Påven inledde sitt fruktsamma pontifikat med en rundskrivelse om vår Herre Jesus Kristus, människans

Återlösare. Han har också avslutat det med samma uttrycksfulla lärdom, till och med efter att han fysiskt sett förlorade talförmågan: Kristus är vår Frälsare; den som följer Kristus älskar livet och fruktar varken sjukdom eller död, eftersom Guds barns värdighet sträcker sig från deras jordiska livs morgon till deras död.

En sida i Kyrkans och världens historia har vänts. Den har präglats av den enastående personligheten hos den som denna tid varit Fader till och främste Herde för Guds folk. Herren har velat att vi bevittnar dessa stunder då vi, upprepar jag, fått ta emot en nådegåva och ett ansvar: att fortsätta förkunna Jesus Kristus enligt Petri efterträdares föredöme. I och med valet av nästa Påve under den konklav som börjar den 18 inleds ett nytt kapitel i Kyrkans historias fasta oavbrutna följd. Alla vi katoliker kan delta

aktivt i denna händelse och med vår bön förena oss med kardinalerna och med hela Kyrkan.

Under dessa dagar tänker jag ofta på de två konklaver jag upplevde i Rom tillsammans med vår Fader, 1958 och 1963. Jag kan inte glömma med vilket eftertryck han uppmuntrade oss att be och uppoffra allt för den kommande Påven: hur berörd han blev av *fumata bianca*, den tro med vilken han genast knäböjde och bad bönen *Oremus pro beatissimo Papa nostro*, även före han av kardinalprotodiakonen fått veta vem som hade valts. På samma sätt handlade vår älskade don Álvaro.

Liksom den helige Josemaría gjorde då, älskar vi redan nu av hela vårt hjärta Johannes Paulus II:s efterträdare, vem det än blir. Vi älskar honom med ett barns tillgivenhet och vi ber för honom, så att Gud ger honom riklig nåd och

hans tjänst blir rik på frukter av helighet för Kyrkan och av fred för det mänskliga samhället.

Låt oss förnya vår önskan att tjäna Påven, ty endast för att tjäna sin Kyrka har Gud velat att Opus Dei skulle finnas. Redan nu, då påvestolen står tom, kan vi tjäna den påve som inom några dagar kommer att inta Petri stol. Låt oss, förenade med alla katoliker, be och frambära offer för den som den helige Ande kommer att sätta att leda Kyrkan, med övernaturlig frid under dessa dagar, fulla av hopp.

Låt oss också be för att alla vi katoliker förmår se på den kommande tiden med trons ögon, utan att fästa någon uppmärksamhet vid tankar som är främmande för tron. Jag kommer ihåg något från den första audiensen som vår grundare hade med Paulus VI, januari 1964. När den hade avslutats

gick också don Álvaro in till salen och påven sade till honom: Vi känner varandra så länge och ”*sono diventato vecchio*”, jag har blivit gammal. Don Álvaro svarade snabbt: ”*No, Santità, lei è diventato Pietro*”, Ni har blivit Petrus. Från början av detta år har jag inte upphört att föreslå för dem jag umgås med att upprepa bönesucken ***Omnes cum Petro ad Iesum per Mariam***: alla med Petrus till Jesus genom Maria. Dessa ord som jag har hört den helige Josemaría säga får ett särskilt innehåll dessa dagar. Vi vet inte vem som blir nästa påve, men vem det än blir kommer han att vara Petrus, och vi är redan nu med honom med vår bön genom att ta vår tillflykt till den heliga Maria, Kyrkans mor.

Den respekt och värme för Johannes Paulus II vi har sett över hela världen dessa dagar talar till oss om helighetens *uppmående kraft*, om Kristi dragningskraft, om Guds

härlighet som skiner i dem som kämpar för att vara trogna.

Denna enhet, som vi kan beteckna som ”kraftfull”, liksom den kärlek som den för med sig, bekräftar samtidigt att Kyrkan står tätt runt Petrus. De många uttrycken för tillgivenhet är ett tacksamt avsked från Johannes Paulus II och en kärleksfull välkomsthälsning åt hans efterföljare.

Jag upprepar, vi befinner oss i enhetens timma, som alltid. Påven är alltid denna enhets ursprung och grund. Såsom Johannes Paulus II har varit detta ända till sin död, kommer även den som väljs att efterträda honom att vara det. Ivern att uttrycka en djup tacksamhet för Johannes Paulus II växer fram som ett rättvist krav. Han har förtjänat det genom sin fullständiga hängivelse åt det uppdrag som Gud anförtrodde honom. Jag är säker på

att ni redan nu erbjuder er kärlek
och er tacksamhet även åt den nye
påven, vem det än blir, för den
omsorg han kommer att visa i
utövandet av hans universella
ämbete.

Med all kärlek välsignar er

er Fader

+Javier

Rom den 10 april 2005

.....

pdf | Dokument automatiskt skapad
från [https://opusdei.org/sv-se/article/
brev-av-opus-deis-prelat-med-
anledning-av-konklaven/](https://opusdei.org/sv-se/article/brev-av-opus-deis-prelat-med-anledning-av-konklaven/) (2026-03-15)